

TRETTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 28 JUNI

Läsning

1 Mos 18:16–33

Männen stod upp för att gå från Mamres terebintlund och vände sina blickar ned mot Sodom, och Abraham gick med för att följa dem. Och Herren sade: »Kan jag väl dölja för Abraham vad jag tänker göra? Av Abraham skall ju bli ett stort och mäktigt folk, och i honom skall alla folk på jorden bli välsignade. Ty därtill har jag utvalt honom, för att han skall befalla sina barn och sitt hus efter sig att hålla Herrens väg och utöva rättfärdighet och rätt, för att Herren må låta det komma över Abraham, som han har lovat honom.«

Och Herren sade: »Ropet från Sodom och Gomorra är stort, och deras synd är mycket svår. Därför vill jag gå ditned och se om de verkligen i allt har gjort efter det rop som har kommit till mig. Om så inte är, vill jag veta det.«

Männen begav sig därifrån och gick mot Sodom. Men Abraham stod ännu kvar inför Herren. Och Abraham trädde närmare och sade: »Vill du då förgöra den rättfärdige tillsammans med den ogudaktige? Kanhända finns femtio rättfärdiga i staden. Vill du då förgöra den och inte skona orten för de femtio rättfärdigas skull som finns där? Bort det, att du skulle göra så och döda den rättfärdige tillsammans med den ogudaktige, så att det skulle gå den rättfärdige som den ogudaktige. Bort det ifrån dig! Skulle han som är hela jordens domare inte göra vad rätt är?«

Herren sade: »Om jag i Sodom finner femtio rättfärdiga inom staden, så vill jag skona hela orten för deras skull.« Men Abraham svarade och sade: »Se, jag har dristat mig att tala till Herren, fastän jag är stoft och aska. Kanhända skall det fattas fem i de femtio rättfärdiga. Vill du då för de fems skull fördärva hela staden?« Han sade: »Om jag där finner fyrtiofem, så skall jag inte fördärva den.« Men han fortsatte att tala till honom och sade: »Kanhända skall fyrtio finnas där.« Han svarade: »Jag skall då inte göra det, för de fyrtios skull.«

Då sade han: »Herre, vredgas inte över att jag ännu talar något. Kanhända skall trettio finnas där.« Han svarade: »Om jag där finner trettio, så skall jag inte göra det.« Men han sade: »Se, jag har dristat mig att tala till Herren. Kanhända skall tjugo finnas där.« Han svarade: »Jag skall då inte fördärva den, för de tjugos skull.«

Då sade han: »Herre, vredgas inte över att jag talar ännu en gång. Kanhända skall tio finnas där.« Han svarade: »Jag skall då inte fördärva den, för de tios skull.« Och Herren gick bort, sedan han hade talat ut med Abraham. Och Abraham vände tillbaka hem.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 8–11 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,

allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!

Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt. R.

Han handlar inte med oss efter våra synder
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar.

Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 8:18–22

Vid den tiden då Jesus såg så mycket folk omkring sig, befallde han att man skulle fara över till andra sidan sjön. En skriftlärd kom fram och sade till honom: »Mästare, jag skall följa dig vart du än går.« Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.« En annan av lärjungarna sade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.« Men Jesus svarade: »Följ mig och låt de döda begrava sina döda.«

Om aftonen

PETRUS OCH PAULUS
Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

Apg 3:1–10

Petrus och Johannes gick upp till templet, vid tiden för eftermiddagsbönen. Då bars det dit en man som varit lam från födseln och som man varje dag brukade sätta vid en ingång kallad Sköna porten, så att han kunde tiggas av dem som besökte templet. När han nu fick se Petrus och Johannes på väg in, bad han om en allmosa. De fäste blicken på honom, och Petrus sade: »Se på oss!« Mannen såg spänt på dem och

väntade sig att få något av dem. Men Petrus sade: »Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nasarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå!« Så grep han honom i högra handen och reste honom upp, och med ens fick mannen stadga i fötter och vrister. Med ett språng var han på benen och började gå. Han följde med dem in i templet, och han gick omkring och han hoppade och han prisade Gud. Allt folket såg honom gå omkring och prisa Gud. Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och tigga utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom.

Responsoriepsalm

Ps 19:2-5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna berättar Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Andra läsningen

Gal 1:11-20

Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

Ni har ju hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder. Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds, inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom. Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob. Vad jag skriver är sant, det tar jag Gud till vittne på.

Halleluja

Joh 21:17d

V. Herre, du vet allt;
du vet att jag har dig kär.

Evangelium

Joh 21:15-19

När Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar och de hade ätit, sade han till Simon Petrus: »Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina lamm på bete.« Och han frågade honom för andra gången: »Simon, Johannes son, älskar du mig?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »Var en herde för mina får.« Och han frågade honom för tredje gången: »Simon, Johannes son, har du mig kär?« Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: »Har du mig kär?« och han svarade: »Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina får på bete. Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal, skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall späna bältet om dig och föra dig dit du inte vill.« (Så angav han med vad för slags död Petrus skulle förhärliga Gud.) Sedan sade han till honom: »Följ mig!«

TISDAG DEN 29 JUNI

PETRUS OCH PAULUS Högtid

Mässan på dagen

Första läsningen

Apg 12:1-11

Vid den tiden ingrep kung Herodes hårdhänt mot en del av medlemmarna i församlingen. Han lät halshugga Jakob, Johannes bror, och när han såg att judarna gillade detta, fortsatte han och lät också gripa Petrus; det hände under det osyrade brödets högtid. Efter arresteringen satte han honom i fängelse, bevakad av fyra vaktstyrkor om vardera fyra man, för att efter påsken ställa honom inför folket. Petrus hölls alltså fängslad, och i församlingen bad man ivrigt till Gud för honom.

Natten innan Herodes hade tänkt ställa honom inför rätta låg Petrus och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, och utanför dörren fanns vakter som bevakade fängelset. Då stod där plötsligt en ängel från Herren, och ett ljussken fyllde rummet. Ängeln väckte Petrus med en stöt i sidan. »Skynda dig upp«, sade han, och då föll kedjorna från Petrus händer. Ängeln fortsatte: »Ta på dig bältet och sandalerna.« Petrus lydde, och ängeln sade: »Svep om dig manteln och följ mig.« Petrus följde med honom ut, men han förstod inte att det var verkligt, det som skedde genom ängeln, utan trodde att det var en syn. De passerade en vaktpost och sedan en till och kom till järnporten som ledde ut till staden, och den öppnades för dem av sig själv. När de kom ut gick de gatan ner, och då försvann ängeln. Så snart Petrus hade sansat sig sade han: »Nu vet jag verkligen att Herren har skickat sin ängel och räddat mig ur Herodes händer, undan allt som det judiska folket väntat sig.«

Responsoriepsalm

Ps 34:2-9 (R. jfr 8)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 631. När den läses används följande text:

R. Herrens ängel befriar dem som fruktar honom.

Jag vill lova Herren alltid,
hans pris skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och ur all min förskräckelse räddade han mig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och frälste honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Andra läsningen

2 Tim 4:6–8, 17–18

Mitt eget liv utgjuts redan som ett offer, och tiden är inne då jag måste bryta upp. Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, som Herren, den rättvise domaren, skall ge mig den dagen, och inte bara mig utan alla som längtar efter hans ankomst.

Herren bistod mig och gav mig kraft att fullfölja förkunnelsen för att alla hedningar skulle få höra den, och jag räddades ur lejonets gap, ja, Herren skall rädda mig från allt ont och hjälpa mig in i sitt himmelska rike. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Halleluja

Matt 16:18

V. Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13–19

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?» De svarade: »Somliga säger Johannes

döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Simon Petrus svarade:«Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.«

ONSDAG DEN 30 JUNI

Läsning

1 Mos 21:5, 8–20

Abraham var hundra år gammal när hans son Isak föddes åt honom. Och barnet växte upp och blev avvant. Och den dag då Isak avvandades gjorde Abraham ett stort gästabud.

Då fick Sara se Hagars, den egyptiska kvinnans, son, som denna hade fött åt Abraham, leka och skämta. Och hon sade till Abraham: »Driv ut denna tjänstekvinna och hennes son, ty denna tjänstekvinnas son skall inte ärva med min son Isak.« Det talet misshagade Abraham mycket för hans sons skull. Men Gud sade till Abraham: »Du må inte för gossens och för din tjänstekvinnas skull låta detta misshaga dig. Lyssna till Sara i allt vad hon säger dig. Ty genom Isak är det som säd skall uppkallas efter dig. Men också tjänstekvinnans son skall jag göra till ett folk, därför att han är din säd.«

Tidigt följande morgon tog Abraham bröd och en lädersäck med vatten och gav det åt Hagar. Han lade det på hennes rygg och gav henne också barnet och lät henne gå. Och hon begav sig iväg och irrade omkring i Beer-Sebas öken. Men när vattnet i lädersäcken hade tagit slut, kastade hon barnet från sig under en buske och gick bort och satte sig ett stycke därifrån, på ett bågsnitts avstånd, ty hon tänkte: »Jag förmår inte se på, hur barnet dör.« Och där hon nu satt, på något avstånd, brast hon i gråt.

Då hörde Gud gossens röst, och Guds ängel ropade till Hagar från himmelen och sade till henne: »Vad fattas dig, Hagar? Frukta inte; ty Gud har hört gossens röst, där han ligger. Gå och lyft upp gossen, och ta honom vid handen. Jag skall göra honom till ett stort folk.« Och Gud öppnade hennes ögon, så att hon fick syn på en vattenbrunn. Och hon gick dit och fyllde sin lädersäck med vatten och gav gossen att dricka. Och Gud var med gossen, och han växte upp och bodde i öknen och blev med tiden en bågskytt.

Responsoriepsalm

Ps 34:7–8, 10–13 (R. jfr 7a)

R. Herren hör den som ropar till honom.

Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd.

Herrens ängel beskyddar dem som fruktar honom,
och han befriar dem. R.

Frukta Herren, ni hans heliga,
ty de som fruktar honom lider ingen brist.
Unga lejon lider nöd och hungrar,
men de som söker Herren lider inte brist på något gott. R.

Kom, mina söner, hör mig,
jag skall lära er Herrens fruktan.
Är du en man som älskar livet
och vill se goda dagar? R.

Halleluja

Jak 1:18

V. Fadern har fött oss till liv genom sanningens ord,
till att bli den första skörd han får från dem han har skapat.

Evangelium

Matt 8:28–34

Vid den tiden då Jesus kom över till Gadaras område, kom två besatta emot honom från gravarna. De var så våldsamma att ingen kunde ta sig fram den vägen. Och de ropade: »Vad har du med oss att göra, Guds son? Har du kommit hit för att plåga oss i förtid?» Ett gott stycke därifrån gick en stor svinhjord och betade. Demonerna bad honom: »Om du driver ut oss, skicka då över oss till svinhjorden.« Han svarade: »Ge er i väg!» Då for demonerna ut ur männen och över till svinen, och hela hjorden rusade utför branten ner i sjön och omkom i vattnet. Herdarna sprang därifrån, och när de kom tillbaka till staden berättade de allt, också om de besatta. Hela staden gick då ut för att möta Jesus, och när de såg honom, bad de honom att lämna deras område.

TORSDAG DEN 1 JULI

Läsning

1 Mos 22:1–19

Det hände sig att Gud satte Abraham på prov. Han sade till honom: »Abraham!« Han svarade: »Här är jag.« Då sade han: »Ta din son Isak, din ende son, som du har kär, och gå bort till Moria land, och offra honom där som brännoffer, på ett berg som jag skall säga dig.«

Tidigt följande morgon lastade Abraham sin åsna och tog med sig två av sina tjänare och sin son Isak. Och sedan han hade huggit sönder ved till brännoffer, bröt han upp och begav sig iväg till den plats som Gud hade sagt honom. När nu Abraham på tredje dagen lyfte upp sina ögon och fick se platsen på avstånd, sade han till sina tjänare: »Stanna här med åsnan. Jag och gossen vill gå ditbort. När vi har tillbett, skall vi komma tillbaka till er.«

Och Abraham tog veden till brännoffret och lade den på sin son Isak, men själv tog han elden och kniven, och de gick så båda tillsammans. Då talade Isak till sin fader Abraham och sade: »Min fader!« Han svarade: »Vad vill du, min son?«

Han sade: »Se, här är elden och veden, men var är fåret till brännoffret?« Abraham svarade: »Gud utser nog åt sig fåret till brännoffret, min son.« Så gick de båda tillsammans.

När de nu hade kommit till den plats som Gud hade sagt Abraham, byggde han där ett altare och lade veden på det. Sedan band han sin son Isak och lade honom på altaret ovanpå veden. Och Abraham räckte ut sin hand och tog kniven för att slakta sin son. Då ropade Herrens ängel till honom från himmelen och sade: »Abraham! Abraham!« Han svarade: »Här är jag.« Då sade han: »Låt inte din hand komma vid gossen, och gör ingenting med honom. Ty nu vet jag att du fruktar Gud, nu då du inte har undanhållit mig din ende son.«

När då Abraham lyfte upp sina ögon, fick han bakom sig se en vädur, som hade fastnat med sina horn i ett snår. Abraham gick dit och tog väduren och offrade den till brännoffer i sin sons ställe. Och Abraham gav den platsen namnet Herren utser. Nu för tiden heter den Berget där Herren låter se sig.

Och Herrens ängel ropade för andra gången till Abraham från himmelen och sade: »Jag svär vid mig själv, säger Herren: Eftersom du har gjort detta och inte undanhållit mig din ende son, därför skall jag rikligen välsigna dig och göra din säd talrik som stjärnorna på himmelen och som sanden på havets strand. Och din säd skall inta sina fienders portar. Och i din säd skall alla folk på jorden välsigna sig, därför att du lyssnade till mina ord.« Sedan vände Abraham tillbaka till sina tjänare. Och de stod upp och gick tillsammans till Beer-Seba och Abraham bodde där.

Responsoriepsalm

Ps 116:1-6,8-9 (R. 9)

R. Jag skall få vandra inför Herren i de levandes land
eller: Halleluja.

Jag har Herren kär,
ty han hör min röst och mina böner.
Ja, han har böjt sitt öra till mig,
i hela mitt liv skall jag åkalla honom. R.

Dödens band omvärvde mig,
och dödsrikets ångest grep mig,
jag kom i nöd och bedrövelse.
Men jag åkallade Herrens namn:
»Herre, rädda mitt liv!« R.

Herren är nådig och rättfärdig,
vår Gud är barmhärtig.
Herren beskyddar de hjälplösa,
jag var i nöd, och han hjälpte mig. R.

Ja, du har räddat mitt liv från döden,
mitt öga från tårar, min fot ifrån fall.
Jag skall få vandra inför Herren

i de levandes land. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus
och försonade hela världen med sig själv,
och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium

Matt 9:1-8

Vid den tiden steg Jesus i en båt och for över sjön till staden där han bodde. Där kom de till honom med en lam som låg på en bår. När Jesus såg deras tro, sade han till den lame: »Var inte orolig, mitt barn, dina synder är förlåtna.« Några skrifflärda sade då för sig själva: »Han hädar ju.« Jesus såg vad de tänkte och sade: »Varför bär ni onda tankar i era hjärtan? Vilket är lättast, att säga: Dina synder är förlåtna eller att säga: Stig upp och gå? Men för att ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder« – och nu talade han till den lame – »stig upp, ta din bår och gå hem.« Och mannen steg upp och gick hem. När folket såg det greps de av fruktan och prisade Gud, som hade gett sådan makt åt människorna.

FREDAG DEN 2 JULI

Läsning

1 Mos 23:1-4, 19; 24:1-8, 62-67

Sara blev 127 år gammal och dog i Kirjat-Arba, det är Hebron, i Kanaans land. Och Abraham kom och höll dödsklagan efter Sara och begrät henne. Därefter stod Abraham upp och gick bort från den döda och talade så till Hets barn: »Jag är en främling och gäst hos er. Låt mig nu få en egen grav hos er, så att jag kan föra min döda dit och begrava henne.« Därefter begravde Abraham sin hustru Sara i grottan på åkern i Makpela, mitt emot Mamre, det är Hebron, i Kanaans land.

Abraham var nu gammal, och kommen till hög ålder, och Herren hade välsignat Abraham i alla avseenden. Då sade han till sin äldste hustjänare, den som förestod all hans egendom: »Lägg din hand under min höft. Jag vill av dig ta en ed vid Herren, himmelens Gud och jordens Gud, att du inte till hustru åt min son skall ta en dotter till någon av kanaanerna bland vilka jag bor, utan att du skall gå till mitt eget land och till min släkt och där ta hustru åt min son Isak.«

Tjänaren sade till honom: »Men om så händer, att kvinnan inte vill följa mig hit till landet, måste jag då föra din son tillbaka till det land som du har kommit från?« Abraham svarade honom: »Ta dig tillvara för att föra min son dit tillbaka. Herren, himmelens Gud, som har fört mig bort från min faders hus och från mitt fädernesland, han som har talat till mig och svurit och sagt: 'Åt din säd skall jag ge detta land', han skall sända sin ängel framför dig, så att du därifrån skall kunna få en hustru åt min son. Men om kvinnan inte vill följa dig, så är du fri från denna din ed till mig. Du må bara inte föra min son tillbaka dit.«

Men Isak var på väg hem från Beer-Lahai-Roi, ty han bodde i Sydlandet. Och mot aftonen hade Isak gått ut på fältet i sorgsna tankar. När han då lyfte upp

sina ögon, fick han se kameler komma. Då nu också Rebecka lyfte upp sina ögon och fick se Isak, steg hon med hast ned från kamelen. Och hon frågade tjänaren: »Vem är den mannen som kommer mot oss där på fältet?« Tjänaren svarade: »Det är min herre.« Då tog hon sin slöja och höljde sig i den.

Och tjänaren berättade för Isak hur han hade utträttat allt. Och Isak förde henne in i sin moder Saras tält. Och han tog Rebecka till sig, och hon blev hans hustru, och han hade henne kär. Så blev Isak tröstad i sorgen efter sin moder.

Responsoriepsalm

Ps 106:1-5 (R. 1a)

R. Tacka Herren, ty han är god
eller: Halleluja.

Tacka Herren, ty han är god,
 evigt varar hans nåd.
Vem kan berätta om Herrens väldiga gärningar
 och förkunna allt hans lov? R.

Saliga de som gör det rätta,
 de som alltid handlar rättfärdigt.
Tänk på mig, Herre,
 du som besöker ditt folk med din nåd. R.

Kom till mig och hjälp mig,
 så att jag med lust får se dina utvaldas lycka,
glädja mig med ditt folks glädje
 och jubla med dem som är din egendom. R.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Matt 9:9-13

Vid den tiden när Jesus var på vandring, fick han se en man som hette Matteus sitta utanför tullhuset, och han sade till honom: »Följ mig!« Och Matteus steg upp och följde honom. När Jesus sedan låg till bords i hans hus, kom många tullindrivare och syndare dit och lade sig till bords tillsammans med honom och hans lärjungar. Fariseerna som såg det sade till lärjungarna: »Hur kan er mästare äta tillsammans med tullindrivare och syndare?« Han hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Gå och lär er vad som menas med orden: *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

LÖRDAG DEN 3 JULI

TOMAS, APOSTEL
Fest

Läsning

Ef 2:19–22

Ni är inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud. Ni har fogats in i den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten. Genom honom hålls hela byggnaden ihop och växer upp till ett heligt tempel i Herren; genom honom fogas också ni samman till en andlig boning åt Gud.

Responsoriepsalm

Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja

Joh 20:29

V. Saliga de som inte har sett
men ändå tror, säger Herren.

Evangelium

Joh 20:24–29

En av de tolv, Tomas, som kallades Tvillingen, hade inte varit med när Jesus kom. De andra lärjungarna sade nu till honom: »Vi har sett Herren«, men han sade: »Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka fingret i spikhålen och sticka handen i hans sida, tror jag det inte.« En vecka senare var lärjungarna samlade igen, och Tomas var med. Då kom Jesus, trots att dörrarna var reglade, och stod mitt ibland dem och sade: »Frid åt er alla.« Därefter sade han till Tomas: »Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!« Då svarade Tomas: »Min Herre och min Gud.« Jesus sade till honom: »Du tror därför att du har sett mig. Saliga de som inte har sett men ändå tror.«

FJORTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 4 JULI

Första läsningen

Hes 2:2–5

Jag fylldes av en andekraft som reste mig upp. Och jag hörde den som talade till mig. »Människa«, sade han, »jag sänder dig till israeliterna, de trotsiga som trotsar min vilja. Både de och deras fäder har varit upproriska mot mig till den dag som i dag är. Till dessa människor med fräck uppsyn och hårt hjärta sänder jag dig. De är ett

motsträvt folk, men vare sig de lyssnar eller inte skall du säga till dem: 'Så säger Herren Gud.' De kommer att inse att en profet har varit hos dem.«

Responsoriepsalm

Ps 123 (R. 2cd)

När resporsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 681. När den läses används följande text:

R. Vi ser mot Herren, vår Gud, och hoppas på hans nåd.

Jag lyfter blicken mot dig,
du som bor i himlen.
Som tjänaren ser mot sin herres hand,
som tjänarinnan ser mot sin husmors hand,
så ser vi mot Herren, vår Gud,
och hoppas på hans nåd. R.

Förbarma dig, Herre, förbarma dig,
vi har fått nog av förakt.
Vi har fått nog av de självsäkras hån,
av de högmodigas förakt. R.

Andra läsningen

2 Kor 12:7-10

För de väldiga uppenbarelsernas skull, för att jag inte skall bli högfärdig, har jag fått en tagg som sticker mig, en ängel från Satan som misshandlar mig så att jag inte blir högfärdig. Tre gånger har jag bett Herren att den skall lämna mig i fred. Men han svarade: »Min nåd är allt du behöver.« Ja, i svagheten blir kraften störst. Därför vill jag helst skryta med min svaghet, så att Kristi kraft kan omsluta mig. Jag gläds åt svaghet, förolämpningar, svårigheter, förföljelser och nöd, när det är för Kristi skull. Ty när jag är svag, då är jag stark.

Halleluja

Jfr Luk 4:18

V. Herrens Ande är över mig,
han har smort mig till att frambära ett glädjebud.

Evangelium

Mark 6:1-6

Vid den tiden kom Jesus till sin hemstad, och hans lärjungar följde med honom. När det blev sabbat undervisade han i synagogan. Och de många som hörde honom häpnade och sade: »Var har han detta ifrån? Vad är det för visdom han har fått, så att han kan utföra sådana underverk med sina händer? Är det inte snickaren, Marias son och bror till Jakob och Joses och Judas och Simon? Bor inte hans systrar här hos oss?« Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad, bland sina släktingar och i sitt hem.« Han kunde inte göra några

underverk där, utom att bota några sjuka genom att lägga sina händer på dem. Och han förvånade sig över att de inte ville tro.